

فصل سوّم

در تأکید دخول در آب پاک و اجتناب از حمّامهای کثیف و دخول در آب کثیف

در کتاب اقدس میفرمایند قوله تعالی:

"ادخلوا ماءً بکرا و المستعمل منه لا يجوز الدّخول فيه ایاکم ان تقرّبوا خزائن حمّامات العجم من قصدها وجد رائحتها المنتنة¹ قبل وروده فيها تجنّبوا یا قوم و لا تكوننّ من الصّاعرين². انه يشبه بالصّدید³ و الغسلین⁴ ان انتم من العارفين. و كذلك حیاضهم المنتنة اتركوها و كونوا من المقدّسين. انا اردنا ان نراکم مظاهر الفردوس فی الارض لیتضوّع منکم ما تفرح به افئدة المقرّبین. و الّذی یصبّ علیه الماء و یغسل به بدنه خیر له و یكفیه عن الدّخول انه اراد ان یسهّل علیکم الأمور فضلا من عنده لتكونوا من الشّاکرین." (بند ۱۰۶)

مقصود از ماء بکر که در بند ۱۰۶ نازل در رساله سؤال و جواب مذکور است بقرار ذیل:

"سؤال - از ماء بکر و حدّ مستعمل آن

جواب - آب قلیل مثل یک کأس یا دو مقابل یا سه مقابل آن دست و رو در آن شستن از مستعمل مذکور ولکن اگر بعدّ کر برسد از تغسیل یک وجه و یا دو وجه تغییر نمی نماید و در استعمال آن باسی نبوده و نیست. و اگر یکی از اوصاف ثلاثه در او ظاهر شود یعنی فی الجملة لون آن تغییر نماید از مستعمل محسوبست."

¹ رائحتها المنتنة: بوی بد و نا مطبوع

² صاعرين: مردم خوار و ذلیل

³ صدید: چرک زخم

⁴ غسلین: آب کثیف که چیز کثیفی را با آن شسته باشند و بعبارت دیگر چرک آب